SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. CI. No. 107. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, JUNE 8, 1994. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 8-го ЧЕРВНЯ 1994. Ч. 107. РІК CI.

МІНІСТРИ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я КРАЇН СНД СПІВПРАЦЮЮТЬ

Київ (УНІАР). — В суботу, 4-го червня, закінчилася тридениа нарада міністрів охорони здоров'я країн СНД. Учасники наради обговорили питання координації медичної допомоги потерпілим від наслідків аварії на Чорнобильській АЕС, взаємодії у сфері запобігання і ліквідації надзвичайних ситуацій, співпраця в галузі медичної освіти та підготови наукових кадрів, взаємне визнання медичних дипломів тощо.

В нараді взяли участь міністри охорони здоров'я з України, Росії, Білорусі, Грузії, перші заступники міністрів Казахстану, Вірменії, Молдови, Киргизстану та Узбекістану.

Міністер охорони здоров'я України Юрій Спіженко та директор европейського бюра Світової організації охорони здоров'я доктор Асвау підписали угоду про двостороннє співпрацю. Інформацію про це поширив пресовий центр Міністерства Охорони Здоров'я України.

Питання удосконалення медичного і соціяльного захисту родини набувають особливої ваги. Стратегію і тактику соціяльної політики має визначити національна програма „Сім'я та діти України", заснована у 1993 році.

Директор програми проф. Зреслава Шкіряк-Нижник, повідомила, що програма розрахована на сім років. Плянується провести дослідження у лівобережному та правобережному Києві, у містах Дніпродзержинському, Івано-Франківському, Маріюполі та Красному Лучі Луганської области.

У рамках програми проводяться медичні обстеження, психологічні та соціяльно-психологічні дослідження сім'ї. Аналізується вплив на формування плоду та здоров'я немовлят. Виконується програма під загальним керівництвом Науково-дослідного інституту педіятрії, акушерства та гінекології Академії Медичних Наук України. Фінансову підтримку надають: Український медико-екологічний проєкт, започаткований Школою охорони здоров'я при Іллинойському університеті в Чикаґо, ЗСА; Український фонд „Відродження" тобто — Фонд Джорджа Сороса; інші медичні та наукові установи.

Як сказала проф. Шкіряк-Нижник, без такої допомоги була б неможливою участь у загальноевропейській програмі „Діти-90-их", яка існує у 14-ох країнах Европи.

Реґіональна конференція СКУ відбудеться у Варшаві

Торонто (СКУ). — Перша реґіональна конференція Світового Конґресу Українців для членів Президії та Секретаріяту, які живуть в Европі, відбудеться у Варшаві, Польща, в днях 18—19-го червня ц. р.

В конференції візьмуть участь президент СКУ д-р Дмитро Ціпивник та генеральний секретар інж. Ярослав Соколик з Канади та голова УВКР Іван Драч з України. На конференцію запрошено також гостей, представників українських громад з Росії, Естонії, Литви, Чехії, Словаччини та Югославії. Господарем конференції є Об'єднання Українців у Польщі.

Участь в конференції слід зголошувати до Об'єднання Українців у Польщі на адресу: Association of Ukrainians in Poland 03-614 Warszawa, ul. Koscieliska 7, Polska; тел.: 679-96-95, 679-96-77; факс: 679-96-95 або 29-83-20.

КОНФЕРЕНЦІЯ ДО 50-РІЧЧЯ УГВР

Ню Йорк. — Громадський ювілейний комітет для відзначення 50-річчя УГВР влаштовує наукову конференцію, присвячену 50-річчю УГВР, яка відбудеться, у суботу, 11-го червня, в НТШ, 63 Четверта аве. між 9-ою і 10-ою вул. Початок о год. 3:30 по полудні. Доповідатимуть: проф. Петро Потічний, проф. Володимир Стойко, д-р Анатолій Камінський та д-р Микола Шаповал.

В. Бабич пропонує свою програму

Київ (УНІАР). — Тут 3-го червня кандидат на Президента України, народний депутат і директор Акціонерного Товариства „Українська Фінансова Група" Валерій Бабич дав пресову конференцію. Він сказав, що кожна дотація — це гроші з кишені платників податків, які не повертаються, і що будь-яка дотація — це смерть для економіки. Крім того, В. Бабич вважає за необхідне „припинити безвідповідальні експерименти над селом". На його думку, селянам треба надавати надійну державну підтримку через цінову, кредитну та податкову політику. Здійснювати програму розвитку фармерства, переробних галузей та створювати сучасні соціяльно-виробничі структури на селі. Однак Бабич виступає проти надання сільському господарству пільгових кредитів. „Жодна держава світу не дотує своє сільське господарство. Навпаки, фармери отримують компенсації за невироблену ними продукцію, оскільки в розвинених державах існує її перевиробництво", — сказав кандидат на Президента.

Про ще одну важливу деталь повідомив В. Бабич: відразу після кожної дотації в аграрний комплекс, до нього починають звертатися з проханням обміняти кілька більйонів карбованців на американські доляри.

У передвиборчій програмі В. Бабича є також точка про захист військовослужбовців, звільнених з армії. „Досить збагачувати систему тіньового ракету за рахунок високопрофесійних військовослужбовців. Треба надати їм можливість здобути якийсь фах і законним шляхом заробляти гроші", — пропонує В. Бабич. Основна ж мета його діяльності полягає у духовому відродженні народу.

В Україні поширюється сифіліс

Київ. — Як повідомляє пресове агентство Ройтер у Дніпропетровському, цьому індустріяльному місті на сході України, венеричною хворобою сифілісу є заражені сотні осіб. Міські чинники уважають, що причиною такого стану є убогість і дуже інтенсивне поширення порнографії.

Місцеві журналісти, базуючись на статистичних даних місцевих офіційних чинників, подають цифру 450 випадків зареєстрованих від початку січня у порівнянні до 970 випадків за останніх п'ять років. Зокрема випадки цієї хвороби дуже — бо аж у 26 разів — зросли серед молоді, як також і серед немовлят, які успадкували хворобу від своїх заражених батьків.

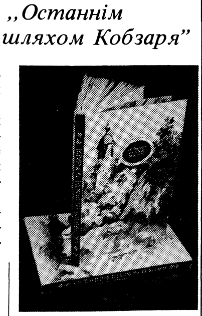
Минулої середи, 1-го червня, на надзвичайному засіданні в цій справі, один із чільних міських чиновників Василій Павлов сказав, що „це наслідки соціяльного та економічного занепаду та нестримної порнографії на телевізійних екранах".

Міська медична обслуга стверджує, що боротьба з поширенням цієї венеричної хвороби є майже неможлива. Створено для цих цілей окремий фонд для допомоги місцевим клінікам, але досі зібрано всього 10 дол.

Появився альбом „Останнім шляхом Кобзаря"

Джерзі Сіті, Н. Дж. — З Видавництва „Український Літопис" у Києві вийшов друком прегарний великий альбом під назвою „Останнім шляхом Кобзаря" саме в часі коли припала річниця перепоховання праху Тараса Шевченка в Україну.

Збірка подає багато інформацій про цей знаменний для українського народу факт, як також започаткована вона словом до читача Президента України Леоніда Кравчука, а відтак думками на тему цього останнього шляху Кобзаря двох світочів української Церкви — Патріярха УАПЦ Мстислава І і Патріярха УКЦ Йосифа Сліпого.

Головним упорядником альбому є Микола Новицький, який також подав точний матеріял про перепоховання Т. Шевченка, а в редакційній колегії були такі відомі особистості як Микола Жулинський, Вален-

(Закінчення на стор. 4)

ЗБОРИ УНДОМУ В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — Дирекція місцевого Українського Народного Дому повідомляє, що звичайні Загальні збори удільників УНД відбудуться у суботу, 25-го червня, о год. 5-ій по полудні в УНДомі, 140-142 Друга аве. Просимо тих удільників, які змінили місце проживання, подати нові адреси до: Ukrainian National Home, Inc., 140-142 Second Ave., New York, N.Y. 10003.

Іранські бойовики воюватимуть у Боснії

Вашінґтон. — Газета „Вашінґтон Таймс", покликуючись на дані американської розвідки, повідомляє, що Іран таємно післав у Боснію 400 так званих „вартових ісламської революції" — для зорганізування мусулманських терористичних груп.

Більшість іранців перейшли у Боснію через Хорватію, цим же шляхом передано 60 тонн вибухівки і зброї. Діяльність бойовиків буде координувати іранська амбасада в Хорватії. „Вартові ісламської революції" головним чином воюватимуть проти сербів на території Боснії, але можуть бути причетними до терористичних акцій в інших европейських країнах. Очікується також, що іранці спробують створити таємну аґентурну мережу в інших республіках колишньої Югославії, щоб уможливити для Теґрану доступ до товарів і технологій, яких іранці не можуть купити у західньоевропейських країнах.

Газета пише, що ці самі „вартові ісламської революції" дотепер вишколювали терористів у країнах Близького Сходу та Африки, а відтак проникли в Европу, використавши для цього кризову ситуацію в Боснії. Залишається тільки сподіватися, що організувати активні терористичні групи з числа боснійців для іранців виявиться нелегкою справою, оскільки місцевим мусулманам не властивий релігійний фанатизм.

Засуджено змовників, що хотіли вбити Дж. Буша

Кувайт. У неділю, 5-го червня, закінчився, триваючи цілий рік, судовий процес над групою змовників, які плянували атентат на колишнього американського президента Джорджа Буша. Шестеро з них засуджено на кару смерти.

Змовники мали намір здійснити вибух наповненого динамітом авта перед будинком, у якому мав зупинитися американський президент. Серед засуджених до найвищої міри покарання є п'ятеро іракців і один кувайтець. Ще семеро іракців і один кувайтець засуджені до різних речень тюремного ув'язнення.

Кувайтська прокуратура на підставі документальних доказів ствердила, що більшість змовників були агентами іракської секретної служби.

У СВІТІ

ХОЧ РАДА БЕЗПЕКИ ООН прийняла резолюцію про негайне припинення вогню і початок мирних переговорів у Ємені, там продовжуються бої зі застосуванням летунства, танків та артилерії. Північні війська все щільнішим кільцем охоплюють Аден, південноєменську столицю, наблизившись до неї на 15 кілометрів. Прем'єр-міністер проголошеної в південній частині країни Демократичної Республіки Ємен Гейдар аль-Аттас запевнив, що незалежність південного Ємену невдовзі визнають всі арабські країни Перської затоки.

ПРЕДСТАВНИК ІТАЛІЙСЬКОГО уряду Франко Рокетті припинив свою миротворну місію в Руанді — у зв'язку з тим, що канадський військовий літак, на якому він прилетів, був обстріляний відразу в момент приземлення на летовищі в Кіґалі — ще до того, як Ф. Рокетті встиг ступити на землю. Генерал Ромео Далейр, один з командирів „голубих шоломів", наказав летунові негайно злетіти знову.

ТУРЕЦЬКИЙ УРЯД має твердий намір в цьому році припинити діяльність Курдської робітничої партії і знищити її збройні формації на території країни. Кабінет міністрів продовжив ще на чотири місяці надзвичайний стан на південному сході Туреччини, заселеному переважно прихильниками КРП, яка від 1984 року веде збройну боротьбу за створення незалежного Курдистану. Цими днями під час облави в провінціях Гакіярі, Шірнак і Діярбакир турецькі сили безпеки застрілили ще 21 бойовика КРП.

З ЛИВАНУ НАДХОДЯТЬ повідомлення, нібито уряди Сирії та Ірану прагнуть відвернути в південному Ливані широкомаштабну війну між Ізраїлем і мусулманами-шиїтами. Сирія, яка тримає в Ливані 40,000 своїх вояків і має великий вплив на шиїтську громаду, радить шиїтським командирам негайно припинити артилерійський обстріл ізраїльських територій. Покищо невідомо, якою буде відповідь шиїтів.

КОНСЕРВАТИВНА ПАРТІЯ Південної Африки запропонувала урядові національної єдности надати „тимчасовий імунітет" для всіх осіб, яких чекає суд за причетність до політичних злочинів. Між іншим, мова іде також про двох активістів правого руху, засуджених на кару смерти за вбивство в минулому році генерального секретаря Південно-африканської комуністичної партії Кріса Гані. Новий міністер юстиції Дуллаг Омар відкинув ці пропозиції представників партії консервативних.

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР Естонії Мартін Ляар відхилив прохання про резиґнацію командуючого збройними силами республіки, американського громадянина Александра Енсельна. В такий спосіб А. Енсельн висловив свою незгоду з прем'єром, який за спиною генералітету Естонії проводив консультації з Ізраїлем в питаннях оборони. М. Ляар, відхиляючи прохання про резиґнацію, підкреслив, що інтереси справи вимагають, щоб М. Енсельн продовжував працю.

АҐЕНТИ ІНТЕРПОЛЮ у висліді багаторічних розшуків заарештували в панамському місті Чоррера італійського неофашиста Ґвідо Джованні. В 1975 році він зі своїми помічниками захопив закладниками двох дівчат і протягом декількох тижнів знущався над ними. Суд засудив його до 30 років тюрми, однак в 1981 році спільники домоглгли йому втекти в Арґентину. Там він двічі потрапив за ґрати і двічі втікав, переховуючись у різних містах Латинської Америки.

ЗСА МОЖУТЬ ЗАСТОСУВАТИ САНКЦІЇ ПРОТИ ПІВНІЧНОЇ КОРЕЇ

Вашінґтон. — Виступаючи в неділю, 5-го червня, у телевізійному журналі „Зустріч з пресою" (Ен-Бі-Сі), секретар Департаменту оборони Віллям Перрі сказав, що якщо Організація Об'єднаних Націй не прийме рішення про економічні санкції проти Північної Кореї, то З'єднані Стейти можуть проголосити санкції самі, закликаючи союзників приєднатися до них.

В. Перрі підкреслив, що санкції не означають війну, хоч Північна Корея твердить, що економічні санкції неминуче приведуть до неї. У понеділок, 6-го червня, „Комітет у справі мирного об'єднання батьківщини" — головна північнокорейська організація, яка займається відносинами між двома Кореями, випустила такий комунікат: „Санкції означають неминучу війну. Південнокорейські маріонетки помиляються, розраховуючи, що їм нічого не загрожує на випадок санкцій".

Північна Корея і далі твердить, що її нуклеарна програма — „мирна", але відмовляється допустити до своїх нуклеарних об'єктів експертів Міжнародної агенції з атомної енергії (МАГАТЕ).

В. Перрі також підкреслив, що повинні бути вжиті кроки, щоб перешкодити Північній Кореї створити нуклеарний арсенал. Він сказав, що ЗСА готові збільшити свій військовий контингент у Південній Кореї і захистити цю країну на випадок інтервенції з півночі. Тепер у Південній Кореї є 38,000 американських вояків.

Секретар Департаменту оборони не виключив можливости, що ЗСА можуть першими нанести удар по нуклеарних об'єктах Північної Кореї. Він, однак, додав: „Я вважаю, що всякі розмови про війну передчасні і тільки розпалюють гістерію, а це не сприяє полішпенню ситуації".

В той час як В. Перрі виступав на вашінґтонській телестудії Ен-Бі-Сі про можливі санкції проти Північної Кореї, президент Билл Клінтон, який в той час перебував в Европі, в інтерв'ю телевізійній компанії Сі-Ен-Ен висловив надію, що уряд Північної Кореї допустить інспекторів МАҐАТЕ на нуклеарні об'єкти і тим самим зніме напруження в міжнародних відносинах. „Двері все ще відчинені перед ними, — сказав Б. Клінтон про північнокорейських керівників. — Їх країна може стати складовою частиною світової співдружности націй, і ми хочемо цього".

Пресові агентства підкреслюють, що два постійні члени Ради безпеки ООН — Китай і Росія — все ще не висловили своєї думки щодо санкцій проти Північної Кореї. Китай і Росія мають право наложити вето на будь-яку резолюцію Ради безпеки.

59-ий Відділ відзначить ювілеї УНС і „Свободи"

Бриджпорт, Конн. (І. Г.). — У неділю, 12-го червня ц. р., зараз після Служби Божої тут в церкві св. Покрови, при вул. Барнум і Нобл відбудуться короткі святочні сходини для відзначення 100-ліття УНС і „Свободи". Після Служби Божої буде відправлена Панахида за всіх померлих членів 59-го Відділу. Після того в церковній залі буде святочне відзначення 100-ліття УНС та „Свободи". Делеґати на 33-тю Конвенцію в Пітсбурґу Тарас Слевінський та Ігор Гайда будуть звітувати членам та гостям про перебіг Конвенції та їх враження.

Відділ був відзначений як один із найбільш активних в братській діяльності і Т. Слевінський отримав грамоту. Буде час на питання та відповіді.

Управа Відділу запрошує усіх членів взяти участь у цих святочних сходинах і запросити знайомих як гостей.

За інформаціями слід телефонувати до Т. Слевінського на число (203) 375-6995.

„Яку велику роботу чините ви..."

Джерзі Сіті, Н. Дж. (О. Кузьмович). — Зі Львова прийшов лист від нашої недавньої гості Ірини Кравчук, голови секретаріяту Союзу Українок в Україні, яка саме такими словами його розпочинає: „Я мала щастя пізнати Вас, в часі відвідин ЗСА, а редакцію „Свободи" зокрема, багато вкладається тепер мені, яку велику роботу чините Ви, скільки це коштує праці, здоров'я, щоб нас українців знав світ.

Добре почути таке признання для нас саме тепер, коли доля нашого щоденника така непевна і захитана. А ще й приємно тому, що наше життя тут і наша праця часом видаються недоцільними в обличчі загальних подій.

І. Кравчук в редакції „Свободи" розповідає про свій вишкіл у Вашінґтоні.

Але І. Кравчук перебувала в ЗСА як одна із 12-ти осіб, що їх вибрала американська Фундація міжнародного партнерства для перевишколу призначеного для недержавних організацій з України, і у двох тижнях вона мала нагоду багато побачити і навчитися у Вашінґтоні, як гостя Академії для навчального розвитку.

Відвідуючи нашу редакцію, І. Кравчук поінформувала про це, як важливий для неї та інших із 12-членної групи осіб був цей вишкіл у ЗСА, який можна назвати вишколом другого ступня, бо перший перейшли вони були вже у Києві. Там учасниками курсу було 30 осіб, з яких 12 вибрали для поїздки до ЗСА на американський державний кошт. В Києві із кожної недержавної організації курс пройшло по дві особи. Тут були представники Червоного Хреста, Студентського Українського Союзу з Донецького, з організації багатодітних родин, з Федерації Українських Діло-

(Закінчення на стор. 4)

В АМЕРИЦІ

ПІВНІЧНОАМЕРИКАНСЬКИЙ вільний торговельний договір ввійшов в життя вже 1-го січня 1994 року. З того часу торгівля між ЗСА і Мехіко значно пожвавилася. Віз товарів з Мехіко був набагато більшим, як виві з американських товарів до Мехіко. З такого стану справ користають критики, які дальше твердять, що вище згаданий договір не матиме великих користей для ЗСА чи їх робітників. Деякі економісти та знавці торговельного діла, які розчаровані таким оборотом справи складають вину на наполегливий економічний занепад у Мехіко.

У ЗМАГАННЯХ ЗА крайовий чемпіонат з професійної кошиківки нюйоркська дружина „Нікс" в неділю, 5-го червня, перемогла дружину „Індіяна Пейсерс" вислідом 94 до 90. Перемогу „Нікс" здобули в останніх секундах завзятої гри, що й простелило їм дорогу до фінальних змагань, які починаються в Гюстоні, Тексас, в середу, 8-го червня.

ЩЕ МИНУЛОГО ТИЖНЯ новий голова Конґресової комісії способів і засобів сказав, що не має наміру ділити свою владу з оскарженим колишнім головою Деном Ростенковським. Конґресмен Сем Ґіббонс, демократ з Фльориди, також самопевно стверджує, що зможе успішно перевести дискусію над законопроєктом охорони здоров'я та приготовити його до голосування. На його думку поразка Д. Ростенковского в ніякому разі не сповільнить переведення в життя пропонованого президентом Биллом Клінтоном пляну про загальну охорону здоров'я.

ПОЛІТИЧНІ АНАЛІТИКИ твердять, що цьогорічні вибори в ЗСА проходитимуть під кличем, „простіть, або забудьте". З такими надіями розпочали свої передвиборчі кампанії багато кандидатів на чолі з Олівером Нортом. Коли в минулому будь-який політик переступив межі пристойности, то якнайскоріше шукав дороги, щоб без великого розголосу зійти з політичної арени. Нині політики, не зважаючи на ніщо, стають перед виборцями з вибаченням і проханням, щоб забули їхні непристойності та вибрали їх заступати їхні інтереси.

SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holydays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінґтоні:
(202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Postmaster: Send adress changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку-$22.00, на 3 місяці-$12.00. Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали. Незамовлені матеріали повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою.
За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Вибори Президента в Україні

Близько півроку товклася в Україні проблема — будуть чи не будуть нові вибори Президента. 1-го грудня 1991 року вибрали Леоніда Кравчука на Президента на п'ять років. Коротко перед своїм виїздом на першу офіційну візиту до Америки — Кравчук зрікся президентури з якихось, ближче нам невідомих тактичних причин. Нема ще конституції, яка визначала б права і компетенції Президента й інших керівних державних органів — простий розум і логіка диктують не переводити виборів, тим паче, що існує ще економічна криза і все ще не закінчені вибори всіх 450 депутатів до Верховної Ради. Але, на превеликий жаль, подіями в Україні аж надто часто керують не розум і логіка, а особиста амбіція політиканів і калькуляція політичних партій.

Справу міг був поладнати Кравчук своїм декретом — з покликанням на вищенаведений факт його вибору до 1996 року. Однак, Леонід Кравчук відомий із своєї нерішучости та вимининання конфліктів — і це була друга його помилка, що стосується президентури України. В минулому тижні Верховна Рада України голосуванням рішила, що вибори президента відбудуться 26 -го червня ц. р., дармащо це літня пора, яка вимагає робіт на полях. Офіційно подано причину, що вже, мовляв, заанґажовано у підготові до виборів поважні фонди. Насправжньою причиною чи причинами є бажання комуністів позбутися Леоніда Кравчука, і надія, що новий президент буде вигідніший комуністам і русофілам. І знову таки маємо діло з таким підходом до виборів президента країни, як його нема ніде у широкому світі: зголосилося аж сім кандидатів і президентом стане той, хто дістане найбільше голосів, бо в Україні нема правиборів, які існують в Америці.

Кандидатами є: Леонід Кравчук, який при всіх своїх недоліках має одну величезну прикмету: перекреслив своє давнє минуле і став українським державником. Леонід Кучма — другий з черги прем'єр України, який у своїй першій промові зискав собі признання за одверте натаврування „мафіозів" та заповідження боротьби проти них, але згодом тієї обітниці не виконав, у внутрішній ситуації розкрадання державного майна є по нинішній день найбільшою болячкою, а у закордонній політиці — підписав був „економічний союз" з Росією, який переступав межі економіки, бо признавав Росії права, які обмежували державницькі права України — спільна валюта й центральний банк у Москві. Кравчук і Верховна Рада України такі точки договору відкинули, але Кучма не скриває, що він не бачить майбутности України — без опертя об Росію. Має шанси перемоги, бо голосуватимуть за ним, мабуть, Крим, Донеччина, Одеса і ті, які з тугою згадують добу Брежнєва. Іван Плющ — також загальновідомий в Україні, бо після вибору Кравчука на Президента й очолив був Верховну Раду. Не зумів перетворити безконечне балакунство Верховної Ради у ділову працю над оздоровленням економіки чи схваленням конституції, але є зручним тактиком, знає проблематику України і має деяку підготову до керівної ролі в країні.

Коли мова поміж кандидатами на президента Петра Таланчука — це міністер шкільництва, має заслуги у ділянці українізації зрусифікованих шкіл, але становить велике невідоме, коли йдеться про його здатність у внутрішній чи закордонній політиці. Олександер Мороз, голова Соціялістичної Партії, перезваної так з Комуністичної, тепер голова Верховної Ради, вміє патріотично промовляти, але покищо не відірвався від впливів своїх співпартійців і не відомо, чи, ставши президентом, зумів би стати лідером народу, а не партії з її сумним минулим. Валерій Бабич і Володимир Лановий — економісти і воно на тлі сучасно затяжної економічної кризи в Україні промовляє за ними, але кожний із них менше відомий загалові суспільства, як кожний із п'яти вищеназваних. Досвід історії доказав, що усякі всенародні вибори можуть принести несподіванку. Не можна теж рахувати на здоровий інстинкт народу, бо він часто обманний. Кажуть, що треба сплести два вказівні і середній пальці у сподіванні найкращого висліду.

Микола Бараболяк

ДУМКИ НА ТЛІ СИТУАЦІЇ В УКРАЇНІ

II

На заході України не тільки розчарування, але ще більше збентеження. Як зарадити саботуванню державобудівництва? Чим можна причинитись до рятування ситуації? У молодь упоювано, і це робиться далі, віру у силу зброї. Творяться парамілітарні групи; вони парадують для показу сили і піднесення духу. Та те найприкріше, що родяться все нові, як „гриби по дощі", націоналістичні групи. Мені колись важко було розібратись у різниці між націоналістами ОУН-б а ОУН-м, а відтак відрізнити „двійкарів" від одних і других, хоч знав я ще з Академічного Дому більшість їх провідників. Але, коли прочитав знаменитий перегляд екстремних груп пера Б. Нагайла на сторінках „Українського Тижневика" за 1-ше, 8-ме і 15-те травня, то розгубився зовсім. Скільки там тих акронімів для назв груп! Треба їх хіба виписувати, щоб визнатися хто-що... УНУ, СНУМ, ДСУ, МПА, УНСО, КУН, УНР — вилічив їх усіх? А прізвища „вождів"-лідерів: О. Вітович, А. Щербанюк, В. Яворський, Д. Корчинський, Г. Приходько. Ю. Шухевич, І. Кандиба, Р. Коваль, М. Кошів, Л. Скорик, О. Різник, В. Петрук, Ю. Криворучко... змилуйся Боже й охорони нас від такого багатства-„вождів"!. Та, мабуть, треба виправдати цю повінь „вождів" не так характером екстремного націоналізму, як відчуттям критичности ситуації.

Видатне місце на націоналістичному овиді Заходу України займає без сумніву В. Чорновіл, який може навіть похвалятись деякими успіхами в останніх виборах. Здається мені, що зачинаю краще розуміти його політичні інтенції. Створений ним Рух був зразу загальнонаціональною організацією, з намірами охопити теж свідомі елементи Сходу і Півдня. Перетворивши її у політичну партію, Чорновіл зробив із неї радше „західняцьку" організацію, у яку політичні сили Сходу ледве чи можуть себе убгати. Колись натякав Чорновіл на федеративну систему України. Припадок? Думаю, що він зрозумів, що схід і захід України не будуть і не можуть „тягнути в один гуж", що унітаризм державної системи неможливий, націоналісти Заходу і москвофіли Сходу не договоряться. Тож федералізм чи не єдина реальна розв'язка. На „зукраїнізування" східніх областей треба хоч одного покоління. А небезпека, що в унітарній системі? Козирєв виразно рече, що у російськомовних областях конечно завести згідно з бажанням населення офіційну рівність російської мови. А мова в наших умовах — це таки ключ для національного характеру нашої держави. Залишити сьогоднішню перевагу російщини, це власними руками далі погребати повну незалежність України. Україна стала б на далі тільки територіяльним концептом, як була за СССР. Коли б же постали федеральні „землі", тоді принаймні західня Україна була б насправді українською державою; Правобережжя з Києвом можливо, а східньо-південні „землі" (одна чи більше), вітками держави „народів України"...

Можливо, я суґерую Чорноволові такі настанови. Але коли б у нього такі були, то він набрав би у моїх очах прикмет справжнього політика жанру „Реальполітік", бо не бачу можливости „навернути" український „Схід" на шлях будови національної української держави. А коли це мусить і має бути „держава народів України" зумовлена присутністю в Україні 10-ти мільйонів росіян і більш як стільки безсумнівних духових москвофілів, то де найти кращу розв'язку? На мій здогад, Росія погодиться на втримання Україною її сьогоднішніх кордонів тільки, коли її досягнення культурного імперіялізму залишаться не заторкненими. Це заповнить Росії повний покров над Україною, на що виразно натякає Козирєв у недавно коментованій його статті у „Форейн Афферс".

Такий підхід до основних питань політики України вияснювало б теж жниво націоналістичних партійок в Україні, про що ми вище згадали. Бо коли мати на меті втримати за усяку ціну унітарний характер державної системи України, тоді розогнювання ситуації націоналістичними гаслами, як „Україна для українців" і подібними кличами, які цитується в огляді екстремних партій України в „Українському Тижневику" УНС треба б уважати не тільки глупими, але просто злочинною, протидержавною акцією, за яку треба б узяти її промоторів і лідерів під варту.

Це думки з перспективи Чикаґо. Дай Бог, щоб вони були тільки виявом песимізму автора, а не дійсности.

Володимир Звіглянич

РИНКОВІ РЕФОРМИ В УКРАЇНІ У ДЗЕРКАЛІ СОЦІОЛОГІЇ

I

У межах програми конференції „Суспільства у перехідному періоді: досвід ринкового реформування для України" незалежний центр „Демократичні ініціятиви" спільно з американською організацією „Фрідом гаус" проводив експертне соціологічне опитування стосовно проблем майбутнього економічного розвитку України. Всього було опитано 40 експертів і їхня думка віддзеркалює стан суспільної свідомости на Україні на середину травня 1994 року.

Українські експерти майже одностайно (65 відс.) вважають, що економічна політика нинішнього уряду України не має ніякої спрямованости, ще 33 відс. схильні вважати, що спрямованість ця неправильна. Ніхто не виступив на підтримку економічних дій Уряду. Очевидність економічного життя на Україні така, що не дозволяє цього зробити. Майже ніхто не висловився стосовно поліпшення економічної ситуації на Україні у порівнянні з тією, що була на Україні два та десять років тому. Експерти вважають, що вона набагато гірша (63 та 96 відс. відповідно). 10 та 13 відс., втім, вважають, що вона дещо краща. Україна схильна вважати, що досвід скандинавських країн більш придатний для економіки країни (55 відс.) і по 20 відс. запитаних схиляються до капіталістичного та свого особливого шляху розвитку. Стосовно відповіді на запитання про заходи, які можуть вивести Україну з кризи, думки експертів розподілилися так: 78 відс. висловлюються за лібералізацію ринку та фінансову стабілізацію, 58 відс. такими вважають зниження податків, які подекуди сягають 110 відс., що робить будь-яку діяльність безглуздою, по 38 відс. виступають за широкомаштабну приватизацію та боротьбу з економічним застоєм і мафією.

Усталеним стереотипом деяких засобів масової інформації на Заході є зображення України як своєрідного комуністичного заповідника. Дані соціологічного опитування експертів не дають достатніх підстав для такої думки. Так, лише 3 відс. вважають, що соціялістична система економіки більш прийнятна для України; 13 відс. у порівнянні 78 відс., що виступають за ринкові реформи, схиляються до посилення централізації в економіці та до контролі над цінами. За їхній адміністративний контроль виступають лише 5 відс. опитаних, 50 відс. не згідні з ідеєю, що „сильна рука" можер зробити більше, ніж закони та дискусії, прибічників „сильної руки" нараховується 33 відс. Цілковито схвалюють розвиток приватного підприємництва в Україні 63 відс. а ше 23 відс. скоріше схвалюють цю ідею. Ідею лібералізації зовнішньоекономічної діяльности підтримують 35 відс. опитаних, а ще 38 відс. вважають, що для стратегічної для України продукції повинен бути зроблений вийняток, а в усьому останньому зовнішньоекономічна діяльність повинна бути виведена з-під контролю держави. Позитивно висловилися за передачу землі у приватну власність 63 відс. проти 28 відс. опитаних. Абсолютна одностайність (95 відс.), спостерігається у питанні передачі житла у приватну власність. На думку 33 відс. та 35 відс. експертів, можливо дозволити купівлю-продаж землі громадянам України протягом уже цього року, або у найближчі три роки.

За залишення державної монополії на земельну власність виступають 28 відс. З недавних цифр випливає, що думка фахівців-експертів цілком відповідає цивілізованим поглядам на природу власности на землю та розвиток виробництва, властивим країнам з розвиненими ринковими економіками. Проте опінія експертів ще не цілком вільна від традиційних соціялістичних стереотипів. До одного з ним можна віднести неґативну реакцію на можливість перебування природних ресурсів у приватній власності (75 відс. заперечують приватне володіння, скажімо, нафтовим родовищем; лише 18 відс. припускають таку можливість). Далі, на фоні цілковитої одностайности (98 відс.) прибічників приватизації дрібних торгових точок, закладів обслуговування, анахронізмом виглядають погляди тих 40 відс., хто скоріше неґативно відноситься до приватного володіння великими підприємствами (за це виступають 38 відс.). Ще не позбавилася наша думка від навіяного шкільними абетками образу промислових гігантів — гордости держави... До речі, такий розклад думок дозволяє краще зрозуміти результати нещодавнього голосуван ня на Україні, коли більшість населення традиційно індустріяльних реґіонів підтримала комуністів та соціялістів, для яких державне володіння великими підприємствами є наріжним каменем їхньої програми.

(Закінчення буде)

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

Дещо про вибори в Україні

У „Свободі" з 13-го і 14-го травня була опублікована стаття Ераста Гуцуляка про недавні вибори в Україні, в якій зокрема, описано діяльність Демократичного Об'єднання „Україна" під головуванням Левка Лук'яненка та сказано: „Невідомо чому утворилися інші виборчі центри. Наприклад, УККА утворило свій, студенти у 'Свободі Вибору' — свій".

Завданням Демократичного Об'єднання „Україна" було координувати діяльність, так званих, демократичних партій, бльоків та кандидатів. Натомість Український Конґресовий Комітет Америки, будучи американською неприбутковою організацією, міг діяти тільки в рамках свого статуту та формально не підтримувати будь-якої партії, бльоку чи кандидата. Тому УККА у своєму намаганні допомогти демократичним процесам в Україні, зайнявся програмою об'єктивного висвітлення виборчих процесів, справедливого переведення виборів та участи якнайбільше молодшого віку осіб у демократичних процесах для запевнення важливости виборів згідно з виборчим законом, що вказував на конечність 50 відс. виборців. Останнє було зумовлене теж тим, що молодше покоління у віці між 18—40 років, знеохочене, одначе, схильне голосувати за економічні реформи та демократію без впливу чи переконання. Досить було б його переконати, що його голос важливий. Ці нахили молодшого покоління показані у соціологічних опитуваннях, переведених з дослідним демократичним центром „Демократичні Ініціятиви" та позапартійним студентським центром „Свобода Вибору", з якими УККА тісно співпрацював.

У ході своєї діяльности УККА влаштував власне бюро у Києві, яке працювало від 22-го січня до 19-го квітня ц. р. з постійним персоналом. УККА обмежив свою діяльність до східніх, центральних та південних областей. Спільно з „Демократичними Ініціятивами" видано відеоіструктаж кандидатам, як вести виборчу кампанію; оплачено викладачів семінарів для кандидатів; зоорганізовано сітку студентських груп по східних, південних і центральних областях для аґітації молодих виборців; спільно з Фундацією „Сорос" спонзоровано і оплачено прес-центр „Вибори 94" для об'єктивного висвітлення передвиборчої програми, передання інформацій статистики, влаштування круглих столів тощо. Спільно з Національним Фондом на Підтримку Демократії виготовлено загально-освідомлюючі відеоролики та авдіоролики, котрі передавалися по різних мережах телевізії та радіо кілька разів денно впродовж шести тижнів, зокрема по центральних, південних та східніх областях. Виготовлено художній логотип квітки-ломикамінь з гаслом „Молодь йде голосувати", що друкувався в періодичних загальнодержавних та місцевих виданнях. Спонзоровано концертовим об'єднанням „Дзиґа" та студентським центром „Свобода Вибору" два концерти, в Києві 5-го березня, в Донецькому 19-го березня, з участю визначних виконавців, з чого записані дві півторагодинні телепрограми, котрі передавались по цілій Україні. З дирекцією фестивалю „Червона Рута" проведено 15 концертів від Чернігова до Симферополя під гаслом „Молодь йде голосувати". Видано українською та англійською мовами посібник для спостерігачів на підставі міжнародних норм та українського виборчого закону, а також відеозапис-семінар для забезпечення закономірности та справедливости виборів. Вислано в Україну коло 40 осіб з ЗСА, дорадників і спостерігачів від конґресменів, амбасадорів, правників, політиків, фахівців масової інформації тощо.

У всіх виборчих округах поверх 50 відс. виборців голосувало. Молодше покоління там активно включалось, можливо, не так, якби цього хотілось, одначе, перевиховання займе більше часу, чим одна передвиборча програма. УККА плянує продовжувати свою програму під час передвиборчого процесу до липневих виборів, одначе, з географічним обмеженням до центральних земель, де найбільше необраних мандатів.

Причина поразки так званих націонал-демократів у березневих і квітневих виборах не у браку співдії між виборчими центрами Демократичного Об'єднання „Україна", студентським центром „Свобода Вибору" і УККА, а радше у економічній кризі та характерній нашому народові „отаманщині". Якщо Демократичне Об'єднання „Україна" мало координувати націонал-демократів, то з цієї функції об'єднання не вив'язалося. Можливо, не з вини його голови Левка Лук'яненка, але незаперечним фактом є те, що визначні націонал-демократичні кандидати кандидовані в тих самих виборчих округах, та ще й до того в округах західньої України, де

(Закінчення на стор. 3)

Володимир Жила

У ГОСТИННОМУ ВІНДЗОРІ

II

Приїхавши на помешкання до Притуляків ми за вечерою продовжували наші розмови про полет з Лаббоку, а згодом про наші враження від усього побаченого й пережитого.

Вранці, у п'ятницю, ми поспішили до православної церкви св. Володимира, але тут, на жаль, нікого не застали. Оглянули й зфотографували дещо із-зовні та поїхали до Української Кредитової Спілки. Спілка міститься в гарному будинку та має наскрізь модерну банкову обстановку, від якої віє свіжістю. Стіни вдекоровані українським мистецтвом, а на столиках лежать українські й англійські банкові памфлети. Нам назустріч поспішив менаджер Роберт Петрук і усміхнена касієрка Анна Горбаль. Роберт Петрук — небіж першого і одинокого посадника міста Віндзору українського походження, Михайла Петрика. Ми ніколи з ними раніше не зустрічалися, проте наші розмови проходили вийнятково приємно. Усі наші бажання вони покладали фахово і наскрізь зичливо. Ще й допомогли нам купити залізничний квиток до Торонто, куди ми збиралися їхати на VI Конґрес СКВУ.

Тут у додаток обдарували нас цінними сувенірами, як кухлі з написом „Українська Кредитова Спілка", в яких ми зараз кожного ранку п'ємо каву й кожночасно мило згадуємо віндзорську кредитову установу. Подарували нам також їхні по-мистецькому оформлені календарі з окремими мистецькими картинами відомих українських малярів на кожний місяць в різні роки. У кожному календарі є багато цінної інформації про українські кредитові спілки в цілому світі. Дали нам також заяву на придбання першої української Мастер кредитової картки. Найціннішим подарунком для нас були їхні річні звіти від 1989 до 1992 року включно. Вони не тільки гарно складені, у них чимало гарних фотографій, національних лозунґів і пригадок, наприклад, „Ваші вклади та позички в Українській кредитовій кооперації збагачують українську громаду і допомагають українській культурі". Тут і цінні фінансові таблиці, які охоплюють такі кредитові спілки: Головне Бюро Спілки, Торонто, Торонто-Захід, Етобікок, Міссіссаґа, , Лондон, Ошава і Віндзор та показують балянс на кінець року, звіт прибутку, звіт нерозділених прибутків, звіт резервових фондів, звіт із змін фінансового стану та необхідні замітки до фінансових звітів тощо. Кожний такий звіт присвячений загальнонаціональному лозунґові, наприклад, Річний звіт 1989 — „Рідній мові", Річний звіт 1992 — Миколі Лисенкові (у цьому звіті всюди музичні ноти і ще раз ноти). Подаровано там також відбитку мистецької картини „Вітаємо".

У листі-подяці Віндзорській Кредитовій Спілці, я писав: „Усе це не тільки нам подобалося, але нас і зворушило і тому ми засипали Вас питаннями, бо хотілося якнайбільше довідатися про Ваші успіхи та про Вашу жертовну працю, що спричинює ці успіхи.

„Прийміть, отже, від нас наші найщиріші побажання дальших ще кращих успіхів, щоб зростав Ваш капітал, щоб Ви всесторонньо багатіли і тим самим приносили багато користи Вашій громаді та всьому українському людові в діяспорі й на батьківщині".

У суботу вранці привітав нас перший сніг у Віндзорі. Усе тут швидко побіліло за винятком доріг. Настрій у нас був піднесений, бож ми розробили великий плян. А тут наш господар Мирослав мовчить і тільки крізь вікно на дорогу дивиться. А сніг далі йде та йде, уже лапатий, неначе в повітрі літають якісь малі пташенята. Я дещо стрепенувся, але зовсім цього не показав, побоявся, аджеж зима без снігу — так як літо без хліба.

Недовго ми чекали, сніг перестав, а легкий вітрець ледь помітно почав замітати вулиці. Перший відгукнувся Мирослав, — значить ідемо, — тільки обережно виходьте з хати, бо впасти в таку погоду нетрудно.

Через кілька хвилин ми вже на дорозі до славетного Джека Майнера Пташиного притулку, що знаходиться три милі на північ від Кінґсвіллу. Притулок цей засновано 1904 року. Відкритий кожного дня за вийнятком неділі. Тут, крім пташиного притулку, є ще музей і цікавий природний центр. У притулку цікаво побувати, коли гуси й качки восени зупиняються, перелітаючи на південь. Вони тут відпочивають, їх годують і вони згодом відлітають. Це прекрасна картина з пташиного світу в перелеті. Уже в їхніх звуках, у підніманні у повітря та в неповному ходженні видно їхню стурбованість, але тут же і певність, що вони таки відлетять дальше на південь. Це місце здається для них відомим, вони кожного року сюди попадають без труднощів. Цього саме і бажав засновник притулку, коли він говорив: „Я був їх ворогом. Цікаво знати, чи тепер вони побачать у мені свого приятеля". І його завітне бажання сповнилося і він насправді став їх приятелем. Вони його тепер відвідують і користають з доброти його шляхетного вчинку.

Я пішов їх погодувати, вони не погордили моїм зерном, але не дуже радо чомусь до мене підходили, а було їх тут над ставком чимало. Відвідав я і музей, який робить дещо примітивне враження, його треба було б переорганізувати, звичайно, перебудувавши будинки. Усе виглядає дещо застаріле. Проте сама ідея пташиного притулку — справа велика. Це вказує на велику гуманність людини, на її розуміння потреб пташиного світу поміняти місце житла, бо приходить зміна пори року. Вписуючись у книгу відвідувачів, я відмітив далекозорість і шляхетність Майнера, основника притулку. А далі такі факти, що там не треба платити вступу й не можна торгувати — це докази, що це не лише притулок у значенні притулка, але це справжня зустріч людини з пташиним світом з метою зрозуміти мету цього світу й прийти йому з допомогою.

Закінчення буде.

Дещо...

(Закінчення зі стор. 2)

будь-який національ-демократ міг виграти. Також визначні національ-демократи походженням з центральних чи східніх земель, очолюючи великі всеукраїнські організації, чомусь кандидували в західній Україні. На жаль, можна навести чимало прикладів. Демократичні вибори — це не тільки нагода задоволити власні амбіції, але передусім нагода перевести освідомлюючу діяльність, пожертвувати собою та можливо змінити курс історії.

Східня Україна голосувала за комуністів не тільки тому, що там багато російського населення, але, можливо також тому, що не відчула від національ-демократів достатнього зацікавлення її проблемами.

Аскольд Лозинський,
Ню Йорк, Н. Й.

ЗАПРОШЕННЯ

ВІДДІЛИ ТОВАРИСТВА та ОБ'ЄДНАННЯ ВОЯКІВ УПА в Чикаґо, Ілл.
при співучасті
громадських організацій
запрошують цілу українську громаду на

доповідь головного командира УПА

полковника „КОВАЛЯ" — ВАСИЛЯ КУКА

який проводив цілою боротьбою українського підпілля проти Москви після смерти генерала Тараса Чупринки.

• Командир УПА, полковник „КОВАЛЬ" виголосить доповідь:

„ВИЗВОЛЬНА БОРОТЬБА УКРАЇНИ ПІСЛЯ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ і СУЧАСНЕ ПОЛІТИЧНЕ ПОЛОЖЕННЯ"

Доповідь відбудеться в Культурному Осередку парафії св. Володимира і Ольги в неділю, 12-го червня 1994 р. о год. 1-ій по пол.

—————

Запрошуємо всіх послухати доповіді головного керівника
УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО РУХУ!

Перше відзначення Працівника Року в Чикаґо

Саме в часі 64-ої Конвенції Іллинойської ліґи кредитових спілок 22-го квітня ц.р. проголошено вперше звання Працівника Року і цим званням нагороджено Богдана Ватраля, екзекутивного директора Української Федеральної Кооперативної Каси „Самопоміч" в Чикаґо. Це відбулося в присутності майже двох тисяч делеґатів і гостей, які довідалися багато дечого про Україну (може, вперше!) в контексті цього відзначення.

Представляючи Б. Ватраля, президент ліґи пікреслив, що подставою для відзначення стала велика праця, яку присвятив Б. Батраль відродженню кооперативно-кредитового руху в Україні. Після розпаду Совєтського Союзу, він з молодечим запалом, разом зі своїми прихильниками в Америці і Канаді, взявся за те діло. Створено окрему Комісію при Українській Світовій Кооперативній Раді, від імені якої відбулись

Богдан Ватраль — Працівник Року

конференції, наради щодо „кооперативного проєкту" для України. Особисто Б. Ватраль мав корисні зустрічі з державними чинниками кредитових юній. Відбулися розмови в ООН в Женеві у Швайцарії (там осідок Світової Кооперативної Ради) і все для того, щоб знайти підтримку для згаданої ідеї. Позитивні висліди уможливили поїздку численної делеґації в Україну (про це була окрема стаття), а в дальшому — фінансування приїздів українських кооператорів, щоб запізнались з функціонуванням тутешніх кредитівок. У слові було підкреслено, що Б. Ватраль, реалізуючи гуманну ідею „people helping people", не обмежився своїм середовищем, але зумів винести її на світову площину.

Ця персональна нагорода є водночас призванням і для всієї кооперативної установи, каси „Самопоміч" в Чикаґо. Бо чи можливими були б такі далекі поїздки, якби праця не була добре зорганізована і відповідно ведена, якби не певність, що все функціонуватиме в найкращому порядку.

Про високу якість праці засвідчували також і недавні Загальні збори, що відбулися 10-го квітня. Фінансовий звіт та інші звідомлення стверджували, що кооперативна фінансова установа міцніє: активи зросли до 173, 592,229 дол., ощадності членів виносять рекордову суму — 157,148,650 дол., капітал (резерва) зріс до суми 18,508,657 — це становить стабільних 10.7 відсотка активів, 11.8 відсотка ощадностей і 22.2 відсотка позичок, які (позички) зросли до суми 83,466, 512 дол. У звітовому році прибуло багато нових членів і членство досягло 11,563. Ця кількість одначе не задовольняє проводу кредитівки, оскільки багато членів нашої громади покищо не приєдналися до кооперації. Справа приєднування нових членів предметом постійної уваги проводу установи. Це тісно пов'язане з можливістю „Самопомочі" підтримувати різні громадські організації в їхніх потребах. У 1993 році каса „Самопоміч" видала 215,903 дол. на громадські потреби. Кооперативна установа допомагає громаді ще і тим, що до різних праць анґажує українські фірми, українських людей, професіоналістів.

При касі „Самопоміч", крім головного бюра на Чикаґо Евеню, що працює сім днів у тижні (у визначених годинах), діє п'ять філій, переважно при українських церквах, а недавно, від 1-го жовтня 1993 року, відбулося приєднання кредитівки в Ню Джерзі до чикаґської Кооперативної Каси „Самопоміч". Нова філія діє під проводом Ярослава Завійського та Ольги

Гості з України в товаристві Ігоря Ляшка, управителя кредитівки в Нюарку , на тлі Капітолю (зліва): Ігор Ляшок, Василь Пасічник, Жанна Докторова, Богдан Ватраль, Петро Козинець, Ростислав Гайдаєнко.

Ільницької й виявляється прибутковою. Це не сталося випадково: від років чикаґська кооперативна установа є високо оцінювана державними контролями за добре ведення, за професійність. Державна адміністрація кредитових юній заініціювала згадане приєднання.

Так сталося, що в час контролі перебували тут цікаві особистості з України. Вони прибули, щоб вивчити закони і правила, якими керуються кредитові спілки. Після тижневого вишколу, при осідкуСвітової Кооперативної Ради в Медісон, вони відчули строгість контролі, власними очима побачили потенціял і досягнення демократично ведених фінансових установ. Без сумніву, в Україні цей досвід буде пристосований до їхніх відмінних обставин.

У склад делеґації з України входили: Василь Пасічник — правний дорадник Українського Державного Банку, Жанна Докторова — правний дорадник Президента Леоніда Кравчука (вона приготувала текст указу Президента, який узаконив творення кредитових спілок в Україні, у вересні 1993 року) і Ярослав Гайдаєнко, заст. голови оргкомітету для творення кредитових спілок. Очолював делеґацію голова цього ж комітету, відомий вже в кооперації, Петро Козинець. Після чотирьох тижнів в ЗСА, на прощальній товариській зустрічі в касі „Самопоміч" гості висловили глибоку вдячність за допомогу. Відчувалося, що вони і далі сподіваються на неї.

Кредитові кооперативи вже діють і розбудовуються в Україні, зможуть служити громадам і окремим людям, як і тут. Богдан Ватраль твердить з переконанням, що підтримка кооперативного руху в Україні дозволить підносити матеріяльний рівень багатьох людей, членів кредитівок, як рівнож причиниться до демократизації всього життя.

Ірена Камінська

В суботу 11-го червня 1994 р. у ПЕРШУ РІЧНИЦЮ смерти ПАТРІЯРХА МСТИСЛАВА з Ню Йорку буде виїздити автобус до С. Бавнд Бруку, Ню Джерзі.

• Автобус від'їджає від Катедри св. Володимира, 160 W 82 вул. о год. 8:30 рано або з долини міста 9:00 год. рано на розі 2-ої Авеню і 10-ої вул.

Телефонувати на число: (212) 873-8550

У ДЕСЯТУ БОЛЮЧУ І НЕЗАБУТНЮ
річницю відходу у Вічність нашого
улюбленого МУЖА, БАТЬКА І ДІДУСЯ

бл. п.

ІВАНА КУКІЛЯ

будуть відправлені св. Літургії в неділю 10-го липня 1994 р.:

Гартфорд — у церкві св. Михаїла;
Куритиба — Бразилія — у Катедрі св. Івана Хрестителя.

Про молитви за спокій душі покійного просить дружина — ЯРОСЛАВА з дітьми і внуками

У СВІТЛУ ПАМ'ЯТЬ
наших рідних і приятелів

бл. п.

д-ра РОМАНА КРАВЧУКА
МИКОЛИ СКАСКОВА
ВОЛОДИМИРИ СМИК
ІРЕНИ ВИСОЦЬКОЇ
ЯРОСЛАВИ І ОСТАПА ОЛЕСНИЦЬКИХ
РОМАНА ДАНИЛЮКА
д-ра РОМАНА ГУГЛЕВИЧА
інж. РОМАНА РАКОВСЬКОГО
ЕВГЕНА ЛУЦЬКОГО
МИХАЙЛА ВОЛОСЯНСЬКОГО

НА „УКРАЇНСЬКИЙ ОЛІМПІЙСЬКИЙ КОМІТЕТ"

200 дол. складають: Олена Гентіш-Брехун і Роман Брехун.

ПОДЯКА

в суботу, 5-го червня 1993 року Господь покликав до Свого Небесного Царства нашого дорогого МУЖА І БАТЬКА

бл. п.

ВОЛОДИМИРА МАРТИНЦЯ

Цією скромною дорогою хочемо подякувати всім, хто й якийнебудь спосіб старався улегшити — покійному його останні дні життя, а нам наш біль по такій великій і болючій втраті, всім, що в днях нашого тяжкого горя були з нами чи то особисто чи телефонічно, які піддержували нас на дусі словами розради й старалися облегшити наш біль.

Складаємо щиру подяку всім, що відвідували нашого дорогого покійника в часі його недуги — дома і у шпиталі.

Щиро дякуємо отцям — парохові церкви св. Володимира в Ґлен Спей, о. Василеві Штеленю, котрий так часто приходив відвідувати хворого Влодка в хаті і пізніше у шпиталі.

Щиро дякуємо парохові церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку о. Франкові Шадякові, що не жалував труду і приїхав здалека, щоби відвідати хворого в шпиталі.

Щире спасибі приятелям, котрі приїжджали відвідувати Влодка дома й в шпиталі, чим приносили йому розраду й потіху в його хворобі. Він завжди тішився, коли вас бачив, хоч і не міг говорити.

Коли Господь забрав його до себе, тоді сотки листів карток та безчисленні телефони, а також щедрі пожертви на різні добродійні цілі несли нам, родині — полегшу в нашому горю і вказували нам ще раз, кого ми втратили.

Щиро дякуємо нашим приятелям і сусідам — Лихолаям інж. Миколі і Тамарі, Ясейкам Юрієві і Меґі, Бродинам Богдану й Олі, Юркевичам Ількові й Труді, що нам допомагали в часі, коли ми тої помочі так потребували.

В похоронних відправах — Парастасі й Службі Божій та в похоронах взяли участь наші приятелі, друзі, знайомі й родина, що приїхали з близька й здалека, щоби попращати дорогого нам покійного в дорогу до вічності.

Щиро дякуємо владиці Михайлові Вівчареві, котрий вечером приїхав і разом з парохом церкви св. Володимира в Ґлен Спей відслужили Парастас в похоронному заведенні.

Дякуємо панам-мужчинам, які співали в часі Парастасу.

Щира наша вдячність організаціям — ОбВУА відділ в Нюарку, УПА відділ в Йонкерсі, ООЧСУ відділ в Ґлен Спей, що прибули з прапорами попрощати свого друга.

Дякуємо всім тим, що прощали покійного в похоронному заведенні: владиці Михайлові Вівчареві за його теплу згадку про працю покійного для церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку, президентові Централі УККА д-ру Аскольдові Лозинському за прощання покійного від УККА і за згадку про перебування в гітлерівських таборах смерти разом з його батьком. Дякуємо діяконові Михайлові Добошеві, котрий прощав покійного від себе, інж. Богдану Качореві за його спомини про покійного з часів перебування в німецьких млинах смерти, інж. Петрові Саляку за прощання від церковного комітету церкви св. Володимира в Ґлен Спей, інж. Орестові Цяпці за прощання від кредитівки „Самопоміч" в Нюарку, де покійний був довголітнім президентом і почесним головою, а також від Централі Українських Кооператив, де покійний був членом управи й Богдану Бродинові за слова прощання від відділу УККА в Ґлен Спей і від місцевого відділу ООЧСУ.

Щиро дякуємо всім за квіти, які прислали до похоронного заведення: Марійці Лозинській, д-рам Лярисі й Миронові Кий, д-рові Аскольдові й Роні Лозинським, Мирославові й Павлині Дереш, Мількові й Лесі Ласій, Стефанові й Христі Богославцям, родині Гікавих — Наталі й хресним покійного д-р Іні Євіч і д-р Оленці Сацюк, родині бл. п. Данила Чайковського, Мирославові й Іванці Мартинцям, родині Анджело і Пет ДіБенедета, Кредитівці „Самопоміч" в Нюарку, Стюартові й Марійці Мендікс, компанії Роберт В. Баірд.

Складаємо щиру подяку тим, які несли домовину: другові-політв'язневі інж. Бондану Качореві, мґр Івану Буртикові, братанкові покійного Мірковій Мартинцеві, інж. Оресту Цяпці, землякові покійного Роману Костюкові, приятелеві покійного ще з рідних земель Іванові Нинці.

Щиро дякуємо парохові о. Василю Штелень за відслуження св. Заупокійної Літургії і за його зворушливі слова про покійного.

Дякуємо хорові церкви св. Володимира в Ґлен Спей і диригентові інж. Осипові Гапієві за їхній набожний спів в часі Служби Божої.

Складаємо нашу щиру подяку друзям-воякам — Об'єднання бувших Вояків Українців в Америці й Воїнам УПА, які приїхали з прапорами й творили „Живий Вінець" при домовині українського вояка, а ними були: від ОбВУА: проф. Орест Лисинецький, друг Кость Гречак, друг Осип Труш, друг Володимир Шпирка; від Т-ва Вояків УПА — голова Т-ва пор. Лев Футала, друг Ярослав Кіцюк, друг Петро Шкафаровськйи, друг Павло Батків.

Дякуємо ред. Василеві Пасічнякові, другові з концентраційних таборів за його слова над могилою.

Невимовно ми вдячні друзям-воякам за їхнє останнє „ПРОЩАЙ" над могилою покійного й за останній вояцький салют, чим вони супроводили його на „останній апель" перед престолом Всевишнього.

Щиро дякуємо мґр Івасеві Буртикові за землю з України й за його поміч.

Згідно з нашим старим українським звичаєм, по похоронах відбулася многолюдна тризна на оселі „Верховина", де покійного згадали „не злим, тихим словом": пор. Лев Футала від Вояків УПА, мґр Іван Буртик від Організацій УВФронту і відчитав листа від Головної Управи ООЧСУ, інж. Богдан Качор від політв'язнів і братанич покійного Мірко Мартинець.

Дякуємо адміністрації оселі „Верховина" й адміністраторові Ярославу Ґавурі за гарно підготовану тризну.

Дякуємо членкам місцевого відділу ООЧСУ за печиво і за поміч.

Наш дорогий покійний був завжди скорий помагати потребуючим. Для кожного мав добре слово й ніколи не відмовлявся від жодної праці в громаді. Приятелі й знайомі оцінили його, жертвуючи щедро на різні національні, церковні, й добродійні цілі, а також на численні Служби Божі.

Хочемо подякувати Владикам Михайлові Кучмякові з Лондону й Владиці Михайлові Гринчишинові з Парижа, нашому довголітньому приятелеві о. Михайлові Перетятькові й о. Богдану Карасьові за відслуження Заупокійних св. Літургій та за співчуття.

Складаємо подяку конґресменові нашого дистрикту дост. Бенджамінові Ґільманові за вислови співчуття і щирі слова потіхи.

Щиро дякуємо нашому приятелеві Олесеві Мотилеві за вірша, якого він написав в пам'ять Влодка.

До глибини душі ми були зворушені листами з України від колишніх вихованків покійного, де один з них між іншим пише: „...сумує рідна земля, сумуємо ми всі, що знали, любили й поважали покійного".

Володимир залишиться для нас назавжди нашим провідником, прикладом, як треба жити, працювати і боротись за кращу долю нашого народу.

Він член ОУН ще з 29-го р. організатор Богородчанини. Виховані ним друзі герої відтинку Української Повстанської Армії „Чорний Ліс" вписали ясну сторінку в історію нашої визвольної боротьби.

Покійний проніс через ціле своє життя палку любов до двох найбільших ідеалів: Бога і України. Він вніс свою частку в честь, свободу і незалежність нашої Батьківщини .

Дякуємо за численні клепсидри й згадки в пресі й наша дяка Івану Петрівському за зроблення хрестика на могилу, щоби покійний не лежав на цвинтарі ні одного дня без знаку Христа.

Нехай Всевишній винагородить вам усім за ваше добро, щире, українське серце.

НА СЛУЖБИ БОЖІ

Бакун Володимир і Надя, Балабан Володимир і Галя, Біназецкий Петро і Дарка, Буяр Григорій, Гречак Кость і Галя, Ґеба Іван і Єлисавета, Ґерула Степан, Дереш Мирослав і Павлина, ДіҐіролямо родина, Добош Михайло і Юлія, Канюка Марія, Кашуба Микола і Марія, Кашуба Стефа, Кий Мирослав і Ляриса, Кравчук Наталка, Ласій Мілько і Леся, Лихолат Володимир і Галя, Лозинський Іван, Лозинська Марія, Мандрусяк Надя, Мартинець Мирон і Мари-Елен, Мецо Ліля, Наконечний Павло і Марія, Наум Василь і Стефа, Ничка Александер і Іванн, Осадца Стефа, Петрівський Іван і Марія, Пірожек Антін і Оля, Полюга Ігнат і Климця, Сенишин Марійка, СУА— Відділ 28 в Нюарку, Цимбаліста Марта, Чабан Маріян і Марія, Чабан Богдан і Марія, Чуйко Михайло і Марійка, Швайка Анна, Школяр Михайло і Оля, Шпирка Володимир і Евгенія, Юркевич Ілля і Труді, Ясєйко Григорій і Меґі, Єреґа Наталка, в оо. Пасіоністів через цілий рік — жертв. Сузан Якубєль і друга жертва в оо. Пасіоністів через цілий рік від Миріян і Гектор Травєзо. В оо. Вокаціоністів через цілий рік від Сал Ціофалло і родини і Т-во Пресвятого Серця Ісусового через цілий рік від Кети Лярсен — разом 650 дол.

НА ЦЕРКВУ СВ. ВОЛОДИМИРА В ҐЛЕН СПЕЙ

200 дол. — Амерікен Телефон і Телеґраф АТТ
100 дол. — Мартинець Евфрозина, Софійка і Марійка, Централя Українських Кооператив — ЦУКА, Цяпка інж. Орест і Лілія.
по 50 дол. — Сенишин Марійка, Осадца Стефа, Яворська Іванна, Кравчук Наталка;
по 40 дол. — Ґейвуд Чарлі, Райсман Крис, Шнайдміллер Джим, Штайнер Джим, Шпирка Володимир і Евгенія;
31 дол. — Працівники АТТ;
по 25 дол. — Гречак Кость і Галя, Озарук Михайло і Зіна, Парас Ніколяс, Саляк інж. Петро і Орися, Стефанишин Слава;
по 20 дол. — Грицковян Анна, Ґраттан Джан, сенатор Ґрей Арт, Загайкевич інж. Богдан і Люба, Кандюк Богдан і Галя, Канюка Марія, Кіндрачук мґр Михайло і Ірина, Самофал Василь і д-р Анна;
по 10 дол. — Линник Ольга, Мельник Петро і Наталка, Одуляк Александер і Анна, Опарик Танасій і Анна, Петрівський Іван і Марія, Полюга Ігнат і Климентина, Чапля Богдан і Ольга;
по 5 дол. — Гаврилюк Наталка, Кононів Іванна, Штелень Марія;
Разом .... 1,131 дол.

НА СПІЛКУ ОФІЦЕРІВ УКРАЇНИ

по 100 дол. — Мартинець Евфрозина, Мартинець мґр Мирослав і Іванна, Новаківський Сидір і Евгенія;
по 50 дол. — Боба інж. Осип і Оля, Буртик мґр Іван і Оля, д-р Галібей Зірка, Галібей інж. Роман і мґр Люба, Корчмарик д-р Богдан і Марійка, інж. Володимир Кух, Пастушенко Тарас і Таня;
30 дол. — Пасічняк ред. Василь і Дарія;
по 25 дол. — Балабан Володимир і Галя, Бобиляк Ляля, Вірстюк Франко і Оленка, Костюк Юрій і Люда, Озарук Михайло і Зіна, Петренко Роман і Галя, Іванків Іван;
по 20 дол. — Гнатів Василь, Ґавур Ярослав і Розалія, Дреботій Теодор, Качор інж. Богдан і Іванна, Костюк Роман і Оля, інж. Левицький Володимир, Левицький Осип, Лихолай інж. Микола і Тамара, Мацко Дмитро, Нинка Іван, Піддубний Евген і Марія, Сипко Ярослав і Варка, Футала пор. Лев і Галя, Єреґа Наталка;
15 дол. — Дідух Михайло;
по 10 дол. — Боднар Ольга, Бродин Богдан і Оля, Гаврилюк Наталія, Гайдар Людмила, Кіцюк Ярослав, Кононів Іванна, Кузьменко Константин і Марія, Плескун Андрій і Марія, Шкафаровський Петро, Танасійчук Василь і Марія, Цюрпіта Василь і Анна, Чапля Богдан і Чапля Богдан і Ольга;
по 5 дол. — Процюк Борис і Анна.
Разом переслано в Україну .... 1,275 дол.

НА СИРОТИ ПО ПОЛІТВ'ЯЗНЯХ В УКРАЇНІ

по 50 дол. — Мартинець Евфрозина з донями, д-р Лозинський Іван, Чуйко Михайло і Марійка, Качор інж. Богдан і Іванна, Дереш Мирослав і Павлина;
30 дол. — Галій Іван і Галя;
по 25 дол. — Сілецький д-р Богдан і Люба, Бережницька Оксана, Забродська Нюся, Луцишин Альбіна, Чіх Теодор;
по 20 дол. — Кульчицький Іван і Дора, Школяр Михайло і Оля, Бундзяк Іван і Зеня, Мірчук д-р Петро і Нізя, Пасічняк ред. Василь і Дарія, Стефанишин Марія, Хімінець д-р Юліян і Марійка, Ясєйко Юрій і Меґі;
по 15 дол. — Микита Дарія, Гарас інж. Роман і Ганнуся;
по 10 дол. — Балабан Володимир і Галя, Юркевич Ілля і Труді;
по 5 дол. — Дреботій Теодор, Кіндрачук мґр Михайло і Ірина.
Разом переслано в Україну .... 660 дол.

НА ПРЕС-ФОНД „НАЦІОНАЛЬНОЇ ТРИБУНИ"

по 50 дол. — Мартинець Евфрозина, Оленяк Михайло і Люсі;
по 25 дол. — Ґеба Іван і Єлисавета, Ляшевич д-р Ярослав і д-р Ліда, Сенишин Марія, Харченко інж. Юхим і Евгенія;
по 20 дол. — Безкоровайний Осип, Босак Василь і Віра, Вітенко Микола і Евгенія, Волосянський Мірко і Валя, Ґерула Степан, Качор інж. Богдан і Іванна, Кашуба Стефа, Лаба Микола і Орися, Наум Василь і Стефа, Ясєйко Григорій і Меґі;
15 дол. — Кашуба Микола і Марія;
по 10 дол. — Бродин Богдан і Оля, Гаврилюк Наталя, Дреботій Теодор, Закорчемний Василь, Зибайло Петро і Віра, Мельник Петро і Наталія, Наконечна Марія К., Опарик Танасій і Анна, Петрівський Іван і Марія, Подоляк Петро і Марія, Процюк Борис і Анна;
по 5 дол. — Батюк Іван і Марія, Танасійчук Василь і Марія.
Разом .... 535 дол.

НА ПРЕС-ФОНД „ВІСТІ КОМБАТАНТА"

50 дол. — Мотика д-р Володимир і Віра.

НА МУЗЕЙ СУА

30 дол. — Бах Людвик і Адріяна.

НА ПЛАСТ В УКРАЇНІ

Пришляк Ярослав — вислав безпосередньо.

НА ФОНД ДІТЯМ — ЖЕРТВАМ ЧОРНОБИЛЯ

по 100 дол. — Богач Мирослава, Ратич Евгенія, Олесницька Слава, Лапичак- Лесько Люба;
25 дол. — Мотиль Олександер і Марія.
Разом .... 125 дол.

НА ФОНД УКРАЇНСЬКОГО КОНСУЛЯТУ

100 дол. — Чабан інж. Маріян і Марія;
по 50 дол. — Мартинець Евфрозина, Пиндус Роман;
по 25 дол. — Гнатів Слава, Цяпка проф. Михайло і Омеляна.
Разом .... 225 дол.

НА СУСПІЛЬНУ ОПІКУ УПА

50 дол. — Евфрозина Мартинець.

НА АРХІВ УСС-ів ОбВУА

50 Мартинець Евфрозина.

Разом пожертви .... 4,781 дол.

Ми невимовно вдячні всім за молитви, за пожертви, за участь у похоронах, за співчуття і за поміч. Нехай Всевишній винагородить вам многими своїми ласками.

Нашим приятелям (англомовним) ми подякували в англомовній пресі.

Дружина — ЗЮНА
доні — СОФІЙКА і Марійка

О. Руденко-Десняк відвідав Оттаву

Оттава (ОУПС). — Голова Об'єднання Українців Російської Федерації, відомий український письменник і журналіст Олександер Руденко-Десняк із Москви, відвідуючи в квітні ц. р. Канаду, був у днях 20—22-го квітня в Оттаві з метою обзнайомитися з канадською політикою й практикою багатокультурности, що її введено в 1971 році на рекомендації Королівської комісії Б-Б Льорандо-Дунтона за прем'єр-міністра П'єра Трудо.

Крім інших побачень і дискусій у столиці Канади, гість мав окрему зустріч із проф. Ярославом Рудницьким, колишнім членом згаданої Королівської комісії і промотором канадської багатомовности й багатокультурности. Зустріч відбулася за посередництвом і в присутності голови Бюра КУК в Оттаві Андрія Глуховецького, члена Управи Архівного комітету УНР інж. Миколи Світухи, керівника багатокультурної програми Національного архіву, мґра Мирона Момрика. Вияснюючи суть політики й закону про канадську багатокультурність, проф. Рудницький торкнувся праці Королівської комісії в Оттаві в роках 1963—71, труднощів, зв'язаних із переконуванням членів комісії про те, що Канада не „двокультурна", як голосив її офіційний мандат, а „багатокультурна" й що вимоги канадського життя диктують потребу забезпечення всіх культур країни, не тільки британсько-англійської та французької. Остаточно Королівська комісія далася переконати й рекомендувала урядові Канади прийняти багатокультурність замість двокультурности країни. Дня 8-го жовтня 1971 року Федеральний парлямент у Оттаві прийняв рекомендації комісії і з того часу Канада стала багатокультурною мозаїкою. Відгомін багатокультурної політики відбився на Австралії, Бразилії та інших країнах.

Зацікавлений цією справою гість із Росії отримав крім усних інформацій деякі друковані праці на цю тему, зокрема третій том „Рудницькіяни", в якому подано історію Королівської комісії та висліди й наслідки її праці.

„Яку велику..."

(Закінчення зі стор. 1)

вих Жінок, Реґіональної Жіночої Громади з Чернівець і, як бачимо, із Союзу Українок. В Києві курс проходив українською мовою — тут, на жаль, російською з уваги на те, що на курсі були крім представників України також з інших частин колишнього СССР.

— Чи праця в Союзі Українок це єдине ваше завдання? — запитали ми нашу гостю в часі її перебування в редакції „Свободи".

— Розуміється, вона для мене найважливіша, але я завідую навчально- методичною частиною в Центрі Дитячого Туризму і Екскурсії. Як вернуся в Україну буду давати вже курси як вести працю в громадських організаціях, зокрема в СУ, як вести фінансові справи, як здійснювати „моніторінґ" — взагалі ми тут незвичайно багато скористали з практичної ділянки, що зможемо з успіхом застосувати у нас. Ми на кінець вишколу дістали запитники від організаторів скільки ми зрозуміли та скільки із поданого було нам знайоме. Ми їздили на відвідини до колонії Амишів, щоб пізнати їхню організацію родинного та суспільного життя, яка така відмінна від загальних норм. Все це було дуже цікаве, а я ще мала нагоду також відвідати Екзекутиву Союзу Українок Америки, Український Музей, сходини Округи СУА і була на короткій практиці в американській організації Фонду допомоги дітям по цілому світі.

— Отже, ваше хоча коротке перебування тут було для вас дуже цікаве.

— Незвичайно, під кожним оглядом. Бо я мала нагоду також говорити про нашу СУ, як організацію допомоги дітям і матерям. Важливе впізнати організацію та її поширити через друковане слово. Ми видаємо часопис „Українка" в Києві, передплата якого за домовленням, а зміст призначений для жінок, але доля журналу з уваги на фінанси непевна, хоча як „Українка" потрібна та виконує своє завдання.

І. Кравчук незвичайно ділова людина і її участь у вишколі, що переведено вперше для представників України фондами американських урядових чинників, це ще один крок вперед у „модернізації" українського організованого життя в сучасній молодій українській державі. Є надія, що на цій першій українській групі такий вишкіл не закінчиться. Але одне певне, що пізніше нас тут було для І. Кравчук дуже цікаве, а слова признання, дають нам новий поштовх до праці і заохоту до неї.

Появився...

(Закінчення зі стор. 1)

тин Симоненко, Іван Дзюба та інші.

Збірка ділиться на шість розділів такого змісту: Слово до читача, Останнім шляхом Кобзаря, Шляхом народної шани, Повертається поет в Україну, Осмислюючи поета і пророка, та останній розділ із подякою упорядникам збірки і жертводавцям.

Видана у Києві на добротому папері, із численними ілюстраціями та світлинами, збірка коштує тут 40 ам. дол. та можна її вже замовляти в книгарні „Свободи", 30 Montgomery St. Jersey City, N. J. 07302.

Для фінансової допомоги „Українського Літопису", з ініціятиви якого плянується дальші видання, створено Фундацію, президентом якої є М. Новицький. Гарно видана брошура Фундації звертається тепер з проханням до громадянства складати датки на видання, які треба надсилати на адресу: „Український Літопис", № 4676070604 МФО 322313 в Державному Експортно-імпортному Банку України або чеки виписувати на Українську Православну Кредитову Кооперативу, конто 5294 в Ню Йорку.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

Отець ВОЛОДИМИР ШАРАНЕВИЧ член УНС Відд. 432-го Т-ва ім. Тараса Шевченка в Торонто, Канада помер 21-го лютого 1994 року на 71-му році життя. Нар. 1-го червня 1922 року в Бережанах, Україна. Членом УНС став 1965 року. Залишив у смутку дружину Олену, дочок Марту і Дарію з родинами, сина Романа і троє внуків Марію Софійку і Ренату. Похорон відбувся 24-го лютого 1994 року на Park Lown Cemetery в Торонто, Онт. Канада.

Вічна Йому Пам'ять!

Ярослава Зорич, секр.

СОФІЯ БЖОЗОВСЬКА член УНС Відд. 290-го в Киртіс Бей, Мд. померла 11-го березня 1994 року на 74-му році життя. Нар. 14-го серпня 1919 року в Балтиморі, Мд. Членом УНС стала 1937 р. Залишила у смутку мужа Джеймса і дочку Марґарету Гершавер з родиною. Похорон відбувся 14-го березня 1994 року на цвинтарі Cidar Hill в Балтиморі, Мд.

Вічна Їй Пам'ять!

Михайло Хома, секр.

МИХАЙЛО ХАЛУС член УНС Відд. 379-го Т-ва ім. св. Юрія в Чикаґо, Ілл. помер 12-го березня 1994 року на 80-му році життя. Нар. 1914 року в селі Липовець, пов. Яворів, Україна. Членом УНС став 1950 року. Залишив у смутку сина Богдана з 5-ма дітьми, дочку Олю зі сином Николою, дочку Марійку з мужем Джейном і двома дітьми: Анастазією і Наталкою. В Україні брат Іван і сестра Катерина з родиною. Похорон відбувся 16-го березня 1994 року на цвинтарі св. о. Миколая в Чикаґо, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

С. Ґоляш, секр.

ВОЛОДИМИР КРУЧОВИЙ член УНС Відд. 200-го Т-ва „Вільна Україна" в Озон Парку, Н.Й. помер 22-го лютого 1994 року на 89-му році життя. Нар. 7-го лютого 1904 року в селі Березовиця Велика, Тернопіль, Україна. Членом УНС став 1949 року. Залишив у смутку дружину Анастазію та дальшу родину. Похорон відбувся 24-го лютого 1994 року на цвинтарі Святого Духа в Гемптонбурґу, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Іван Пригода, секр.

ЙОСИФ В. ДРУЖИНСЬКИЙ член УНС Відд. 161-го в Ембридж, Па. помер 3-го березня 1994 року на 85-му році життя. Залишив у смутку сина Йосифа мол., дочку Тересу Франкевич, пасерба Генрі А. Зімон, братів Андрія і Франка, сестер Марію Строк і Гелен Наневич. Похорон відбувся на цвинтарі свв. Петра і Павла в Ембридж, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

КАТЕРИНА МАТКОВСЬКА член УНС Відд. 45-го Т-ва „Любов" у Філядельфії, Па. померла на 69-му році життя. Нар. 4 грудня 1924 року в Турці, Україна. Членом УНС стала 1957 року. Залишила у смутку дочку Ґертруду Вітін і Гелену Крестані, внуків Патрисію і Джефрі Феннел. Похорон відбувся 10-го грудня 1993 року на цвинтарі св. Марії на Факс Чейсі, Філядельфія, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Микола Пришляк, секр.

ГРИГОРІЙ Е. СЕДІН член УНС Відд. 378-го у Вудбайн, Н.Дж. помер 15-го червня 1993 року на 73-му році життя. Членом УНС став 1943 року. Залишив у смутку сина. Похорон відбувся 15-го червня 1993 року на цвинтарі Woodbury Memorial Park у Вудбирі, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Катерина Панчишин, секр.

АЛЕКСАНДЕР БАБАЯН член УНС Відд. 15-го Т-ва „Україна" у Вашінґтоні, Д.К. помер 20-го березня 1994 року на 42-му році життя. Нар. 1951 року в Вашінґтоні, Д.К. Членом УНС став 1989 року. Залишив у смутку маму Юстину, сестер Віру Дейвісон і Лідію Тейлор з їхніми родинами та дальшу родину в Україні. Похорон відбувся 22-го березня 1994 року на Сідар Гілл Семетері в Сютленд, Мд.

Вічна Йому Пам'ять!

Остап Зинюк, секр.

АННА ОСТАПЧУК член УНС Відд. 142-го Т-ва ім. св. Михаїла в Елизабет, Н.Дж. померла 22-го березня 1994 року на 97-му році життя. Нар. 22-го серпня 1896 року. Членом УНС стала 1935 року. Залишила у смутку синів Едварда і Петра мол., 6 внуків і 12 правнуків. Похорон відбувся 26-го березня 1994 року на Роздейл Семетері в Линден, Н.Дж.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

МИКОЛА РОМАНКО член УНС Відд. 402-го Т-ва ім. Тараса Шевченка в Етобіко, Канада помер 6-го березня 1994 року на 73-му році життя. Нар. 6-го березня 1921 року в Добрівлянах, Україна. Членом УНС став 1960 року. Залишив у смутку дружину Анну, сина Романа, дочки Олесю й Ірину. Похорон відбувся 18-го березня 1994 року на цвинтарі Парк Ловн в Торонто, Онт. Канада.

Вічна Йому Пам'ять!

Н. Бурій, секр.

ВАСИЛЬ ТИРЛІЧ член УНС Відділу 402-го Т-ва ім. Тараса Шевченка в Етобіко, Канада помер 25-го жовтня 1992 року на 81-му році життя. Нар. в селі Нова Весь, Польща. Членом УНС став 1961 року. Залишив у смутку дружину Маріянну. Похорон відбувся 28-го жовтня 1992 року на Park Lown Cemetery, in Etobikoce, Canada.

Вічна Йому Пам'ять!

А. Бутрей, секр.

ЯРОСЛАВ КАВАЦЬ член УНС Відд. 402-го Т-ва ім. Тараса Шевченка в Етобіко, Канада помер 14-го березня 1994 року на 73-му році життя. Нар. 24-го січня 1922 року в селі Козлів, Україна. Членом УНС став 1964 року. Залишив у смутку дочок Надію Ковацьі Віру Томпсон та сина Тараса. Похорон відбувся 17-го березня 1994 року на цвинтарі св. Володимира в Оквіл, Онт. Канада.

Вічна Йому Пам'ять!

А. Бурій, секр.

ПАРАСКА ВІТОЛ член УНС Відділу 82-го Т-ва ім. св. Марії в Дітройті, Миш. померла 17-го грудня 1993 року на 93-му році життя. Нар. 1900 року в Україні на Полтавщині. Членом УНС стала 1952 року. Залишила у смутку дочок: Ніну Кузьменко та Марію Матвіїв, четверо внуків: Ларису, Андрія, Лідію і Ніну та 8 правнуків. Похорон відбувся 21-го грудня 1993 року на цвинтарі Мт. Плезент в Лондоні, Онтаріо, Канада.

Вічна Їй Пам'ять!

Ольга Марущак, секр.

СТЕФАН ЗЕЛІСКО член УНС Відд. 220-го Т-ва ім. свв. Петра і Павла в Чикаґо, Ілл. помер 4-го березня 1994 року на 74-му році життя. Нар. 1920 року в Чикаґо, Ілл. Членом УНС став 1969 року. Залишив у смутку доньку Патрицію, брата Александра, племінниці Дану, Сандру та Джойс і племінника Алекса. Похорон відбувся 10-го березня 1994 року на цвинтарі Воскресіння в Джастіс, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

Управа